

ת"פ 4079/12/15 - מדינת ישראל נגד ג י מ

בית משפט השלום בכפר סבא
ת"פ 4079-12-15 מדינת ישראל נ' מ
בפני כבוד השופטת מרב גרינברג
בעניין: מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד פאדי אסעד
נגד
ג י מ
המאשימה
ע"י ב"כ עו"ד רן שטרצר ועו"ד איתי רוזין
הנאשם

גזר דין

1. הנאשם הורשע, במסגרת הסדר טיעון בכתב אישום מתוקן המייחס לו עבירות של סחיטה באיומים לפי סעיף 428 לחוק העונשין התשל"ז-1977 (להלן: "החוק"), הדחה בחקירה - עבירה לפי סעיף 245 לחוק והטרדה במתקן בזק - עבירה לפי סעיף 30 לחוק התקשורת (בזק ושידורים) התשמ"ב-1982.

2. כמפורט בכתב האישום, ביום 15.10.15 נכנס הנאשם לבית מרקחת בהוד השרון בו קנה בקביעות תרופות וטען בפני בעליו מר נ ע, כי בקופסת כדורי ריטלין שרכש חסרים כדורים. הבעלים בדק את התלונה מול הרוקח א, כשזה השיב שהדבר לא ייתכן, כעס הנאשם ודרש לקבל תרופה נוספת ללא מרשם. משסירב מר ע, יצא הנאשם את בית המרקחת ושב כעבור זמן קצר, דרש לספק לו התרופה תוך שהוא מזיז ידו ומאיים שזה ייגמר לא בטוב, אם לא יקבל. נידאל שחש מאוים, סיפק לו את התרופה. בהמשך שב, הנאשם ואיים על הרוקח מר ס', בהודעות מוקלטות ומסרונים לפיהם אם לא ישלמו לו, ע והוא, סכום כסף שיניח את דעתו הוא יפגע בהם, בני משפחתם ובפרנסתם.

3. במסגרת האישום השני נטען, כי בין הנאשם למתלונן מר ל' קיים סכסוך כספי ממושך. ביום 9.11.15 הגיש המתלונן תלונה בתחנת משטרת כפר סבא, לפיה הנאשם סחט אותו ואת בני משפחתו באיומים. עוד באותו היום, משנודע דבר התלונה לנאשם ועד למעצרו ביום 17.11.15 איים הנאשם על המתלונן באופנים שונים במטרה להניעו לחזור מתלונתו. כך התקשר לבית המתלונן עשרות פעמים, ביום 12.11.15, כשהוא מודע לכך שהמתלונן נמצא בתחנת המשטרה, דרש ממנו לחזור מתלונתו ושלח לו מסרונים בעלי מסר דומה (ראו בהרחבה סעיף 3 לעובדות האישום השני).

4. הדיונים בתיק זה נדחו מעת לעת, בין היתר לצורך בירור מצבו הנפשי של הנאשם. ביום 5.7.17 הגיעו הצדדים להסדר טיעון, לפיו כתב האישום יתוקן והנאשם יורשע. עוד הוסכם שהצדדים יוכלו במסגרת הטיעונים לעונש להפנות לחומרי חקירה. במסגרת ההסדר הודיעה המאשימה שתעתור למאסר בן מספר

חודשים ואילו ההגנה תבקש להסתפק במאסר החופף תקופת מעצרו. עוד יצוין שהתקבלה חוות דעת ממונה מטעם עבודות השירות שמצאה את הנאשם בלתי כשיר נוכח מצבו הפיזי והנפשי.

חוות דעת פסיכיאטרית

5. מחוות הדעת שהוכנה בעניינו בסמוך למעצרו (7.12.15) עולה שמדובר בנאשם שאובחן כסובל מסכיזופרניה ומטופל תרופתית בהתאם. שנה עובר למעצרו הפסיק הטיפול ופיתח התמכרות לתרופות וחומרים ממריצים. הנאשם נטל כמויות גדולות במינון יתר של תרופת ריטלין והשתמש קבוע בסמים. בין מסקנותיו מציין המומחה, שייתכן שמצבו הנפשי הושפע מנטילת כמות יתר של תרופה ממריצה בשילוב עם סם קאנביס אך אין בכך כדי להשליך על כשירותו המהותית ולדין.

מכתב מסכם של הפסיכיאטר ד"ר לאופר המטפל בנאשם (מיום 26.10.17)

6. ממכתב מטעם הפסיכיאטר המטפל בנאשם, ד"ר לאופר מהמרפאה הקהילתית לבריאות נפש בהרצליה (מיום 26.10.17), עולה שהנאשם אובחן כסובל מסכיזופרניה ומצב דכאוני המלווה בחרדות. מאז התחיל בהליך השיקומי, לפני כשנה ומחצה, חל שיפור משמעותי בכל היבטי חייו. הנאשם מטופל, עובד והחל ביצירת קשר משמעותי עם ילדיו. הנאשם מתמיד בפגישות דו-שבועיות עימו, אחראי ומקפיד ליטול תרופות. עוד מוסיף שבחצי שנה האחרונה חלה החרפה במצבו הפיזי כתוצאה ממחלת קרוהן לא מאוזנת (ראו גם מכתב מאת פרופ' רן אורן מיום 21.2.17 המציין שהנאשם סובל סבל ניכר, לא מגיב למורפיום ואינו מסוגל לבצע פעילות יומיות בשל כאבי בטן עזים וכן מאת ד"ר תמר ישר מיום 5.7.17 באותו עניין). ד"ר לאופר מגדיר את התקדמותו כ"מעוררת השתאות" ומבהיר כי השבתו למאסר תפגע משמעותית בהליכי שיקומו ותגרום לרגרסיה נוספת במצבו הבריאותי.

תמצית טיעוני הצדדים

7. ב"כ המאשימה, עו"ד אסעד, עמד על חומרת מעשי הנאשם שפעל בשני אירועים שונים, כנגד מתלוננים אחרים, באופן אלים ומאיים במטרה להניעם לתת לו תרופות ללא מרשם ובמקרה האחר, לצורך חזרת המתלונן מתלונה שהגיש כנגדו. עוד הבהיר שהנאשם לא עבר כל הליך טיפולי, אך עתר, נוכח מורכבות מצבו, למאסר קצר בן 7 חודשים וענישה נלווית.

8. ב"כ הנאשם, עו"ד רוזין, ביקש להסתכל על התנהלות הנאשם כפועל יוצא ממצבו הנפשי וההתמכרות אותה עת וסבור שאין מדובר בנאשם בעל דפוסי התנהגות אלימים. עוד טען שהנאשם מצוי בהליך שיקומי מזה שנה וחצי, מטופל תרופתית, מצבו הנפשי יציב ואינו משתמש בחומרים ממכרים. לעומתו, מצבו הפיזי של הנאשם מורכב ומחלת הקרוהן ממנה סובל מצויה בהליכי החמרה. על כן ביקש שלא להחזירו למאסר

אלא להסתפק במאסר כמשך תקופת מעצרו.

9. בהמשך, המציא ב"כ הנאשם אסופת מסמכים לבית המשפט המלמדים, לדבריו, כי הנאשם מתמיד בפגישות שבועיות אצל פסיכיאטר ומביע מוטיבציה רבה לשיקומו. עוד חזר על טענתו לפיה מעשיו נעברו בהשפעת מצבו הרפואי בקשה והטלת ענישה של מאסר בפועל תפגע קשות בהליכי שיקומו.

10. הנאשם עצמו הסביר שהיה בתקופת ביצוע המעשים ב"קריז". באשר לאירוע הראשון, טוען שקנה במקום תקופה ארוכה תרופות רבות ללא מרשם, פיתח התמכרות לכדורי ריטלין וכשסרב הרוקח לתת לו תרופות נוספות היה במצב בלתי מאוזן ובלתי נשלט. עוד מוסיף שכיום מטופל ומאוזן, מגדל את ילדיו ומתפקד באופן יציב. על כן מבקש להתחשב בו.

דין והכרעה - קביעת מתחם העונש ההולם

11. מעשיו של הנאשם קשים וגם בזמן שחלף לא היה כדי להקהות מחומרתם. מעשים מכוערים אלו פגעו פגיעה מוחשית וקשה בשלומם וביטחונם של המתלוננים ובשלוות חייהם. מעשי ההדחה בחקירה פגעו אף בערכים של שלטון החוק והסדר הציבורי. ההלכה הפסוקה אמרה את דברה בקול ברור ונחרץ באשר לכיעורן ומסוכנותן של עבירות אלו המטילות אימה וחשש על הנסחטים ובני משפחותיהם ומערערת שלוות חייהם. יפים לעניינו דבריו של כב' השופט גרוניס (כתוארו אז) העומד על חומרת מעשי הסחיטה באיומים וצורך השעה לנקוט כנגדן ביד קשה:

"

**על חומרתן של עבירות הסחיטה האין צורך להכביר במילים. חומרה זו מתבטאת בתוצאותיהן שלה
עבירות - השגת רווחים קלים שלא כדין,
תוך הטלת אימה והפחד עד כדי חשש לחיים על קורבנות העבירה ומשפחותיהם.
לכך יש להוסיף, כיעבירות של סחיטה באיומים העבירות הנפוצות אשר קשה לחשוף אותן בשלחש
שם שלהן קורבנות לפנות לרשויות החוק) "ע"פ 10474/07 אבו חצירה נ' מדינת ישראל**

12. באשר לאישום הראשון, מצאתי ליתן משקל לנסיבות הקונקרטיות של האירוע והרקע לביצוע העבירה. כאמור בהמשך להסכמה בין הצדדים, התייחסו הם בטיעוניהם לרקע לביצוע העבירות והוצגה לעיוני חקירת הרוקח המתלונן. כעולה מהודעת הרוקח א ס (הודעה מיום 28.11.15 - מסומנת נ/2) בין השניים קיימת היכרות ממושכת והנאשם אכן רכש תרופות רבות בבית המרקחת בו עובד. עוד מציין שמדובר ב"אדם מוזר עם התנהגות מוזרה" (שם, ש' 8) ועל כן "אינו מתייחס להודעות" (שם). הרוקח שב ומכנה את הנאשם בהמשך כ"אדם לא רציונלי" (ש' 37-38).

13. לטענת ההגנה, לפיה הנאשם הלעיט עצמו בחומרים ממכרים וסמי קאנביס והיה מצוי במצב התמכרות שהשליך על מצבו הנפשי ניתן למצוא חיזוק גם במסקנות חוות הדעת הפסיכיאטרית שנערכה לו סמוך למועד ביצוע העבירות (נ/1).

14. מהמפורט לעיל עולה שהסיבות לביצוע העבירה (ראו סעיף 40ט(5) לחוק) נעוצות גם במצבו הנפשי המעורער אותה עת, אך ברי שהנאשם היה מודע למעשיו, כששב ודרש בתוקף שיספקו לו תרופות ללא מרשם תוך שהוא מאיים, מטריד ומטיל אימה על המתלוננים.

15. באשר לאירועי האישום השני, לא ניתן להתעלם מחומרת מעשי הנאשם. זה, בצורה אינטנסיבית ומעוררת מורא, דרש מהמתלונן לחזור בו מתלונתו במשטרה כנגדו. הנאשם לא היסס להמשיך בהתנהלותו זו גם בשעה שידע שהמתלונן שוהה בתחנת המשטרה. אמנם האירועים התרחשו במועדים הסמוכים לאירועי האישום הראשון ומלמדים על מצבו הנפשי אותה עת ועדיין אין בכוחם כדי להקהות מפגיעתם הקשה במתלונן, שלומו ושלוות נפשו. מעשי הנאשם נפסקו רק עקב מעצרו.

16. עיון בפסיקה מלמד, שעל פי רב הוטלו על נאשמים בעבירות של סחיטה באיומים והדחה בחקירה, עונשי מאסר בפועל לא קצרים. כך ברע"פ 1729/07 **עטאונה נ' מדינת ישראל** (7.6.2007) נדון עניינו של נאשם שהורשע בסחיטה באמצעות איום ונדון ע"י בית משפט שלום ל-9 חודשי מאסר. בערעור על קולת העונש הוחמר עונש והועמד על שלוש שנות מאסר. הבקשה לרשות ערעור נדחתה. עוד **ראו** ת"פ (ת"א) 22657-04-14 **מדינת ישראל נ' אל סייד**, נאשם באיום סחיטה של 10,000 ש"ח נדון ל-14 חודשי מאסר; עפ"ג (ת"א) 32310-07-12 **ניסים דודיאן נ' מדינת ישראל**, נאשם הורשע בשליחת מכתב איומים לצורך סחיטה ונדון ל-9 חודשי מאסר בפועל; עפ"ג (ת"א) 41929-11-12 **מדינת ישראל נ' דוח**- הנאשם הורשע בסחיטה באמצעות איום הדורש מהמתלונן לפצותו ונדון לעבודות שירות. בית המשפט החמיר עונשו והעמידו על שנת מאסר.

17. ב"כ המאשימה עתר בטיעוניה לענישה הוגנת ומידתית בדמות מאסר קצר הנותן ביטוי למצבו ונסיבותיו של הנאשם. ראוי לציין שאסופת המכתבים, הכוללת את מכתבו של ד"ר לאופר הומצאה לבית המשפט לאחר מועד הטיעונים לעונש.

נסיבות הקשורות לעושה העבירה

18. הנאשם יליד 1974, בעברו הרשעות ישנות, האחרונה משנת 2003 בעבירות על חוק התכנון והבנייה. מהתמונה שנפרשה לפני התרשמתי מנאשם שסובל מבעיות נפשיות ורפואיות, אך לצד זאת התנהלותו באירועים בגינם הורשע, מניפולטיבית, אלימה ופורצת גבולות. הנאשם נטל אחריות על מעשיו והפנים את חומרתם.

19. ברגיל היה מקום להחמיר עם הנאשם ולגזור עליו עונש מרתיע המעביר מסר חד וברור ביחס לחומרת מעשיו. בענייננו, לאחר ששקלתי כלל השיקולים ועיינתי במסמכי ההגנה, שוכנעתי שמאז ביצוע המעשים מצוי הנאשם בהליך שיקומי משמעותי הכולל התמדה בטיפול בבעיותיו הנפשיות והפיזיות, איזון מצבו הנפשי, התייצבות בכל מישורי חיו והפחתה ניכרת ברמת הסיכון הנשקף ממנו. אכן ברגיל היה מקום להסתייע בשירות המבחן לצורך בחינת שאלת שיקומו, אלא שמלכתחילה התחוויר שהתנהלותו בתיק זה נבעה ממצב

נפשי והתמכרותי בלתי מאוזן ומחוות דעתו המפורטת של הרופא המטפל בו עולה בצורה חד משמעית, שהנאשם עשה כברת דרך ראויה לציון מאז שחרורו ממעצר.

20. לכך אוסיף את ההחמרה במצבו הרפואי, כשעולה מהמסמכים הרפואיים שהגיש שהשבתו למאסר ממש עלולה לפגוע פגיעה משמעותית וקשה במצבו הבריאותי הירוד ממילא.

21. עוד התחשבתי בחלוף הזמן, העדר הסתבכויות נוספות, שיקום יחסיו עם ילדיו וגרושתו, מכתבו של יו"ר המושב בו מתגורר לפיו הנאשם מתנהל באופן תקין ועברו שהינו ברובו ישן. יש לזכור כי נוכח מצבו הרפואי הקשה נמצא לא כשיר לביצוע עבודות שירות.

22. בנסיבות אלו, מצאתי להסתפק בהטלת תקופת מאסר בת כחודשיים החופפת תקופת מעצרו לצד ענישה נלווית.

23. אשר על כן אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר בפועל החופף לימי מעצרו בין המועדים 17.11.15-6.1.16.

ב. 6 חודשי מאסר אולם הנאשם לא יישא בעונש זה אלא אם יעבור בתקופה של שנתיים מהיום עבירות אלימות או עבירה אחרת בה הורשע.

ג. קנס בסך 1,500 ₪ או 45 ימי מאסר שישולם עד ליום 1.2.18.

ד. פיצוי למתלוננים עת/7, עת/8 ו-עת/9, כל אחד בסך 1500 ₪ שישולם ב-5 תשלומים שווים ורצופים החל מיום 1.12.17. כל סכום שיופקד יזקף תחילה לטובת פיצוי המתלוננים.

ניתן לקזז לטובת תשלום הפיצוי והקנסות ערבון כספי בסך 2,000 ₪ שהופקד בתיק 4112-12-15.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בלוד תוך 45 יום.

ניתן היום, כ"ד חשוון תשע"ח, 13 נובמבר 2017, במעמד הצדדים.